

Угода між Урядом України і Урядом Республіки Грузія про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 13.04.93 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 13.04.93 р.

Уряд України і Уряд Республіки Грузія, що надалі іменуються "Договірні Сторони",

беручи до уваги сприятливий розвиток двосторонніх торгово-економічних відносин,

керуючись прагненням до подальшого розвитку автомобільного сполучення між обома країнами, а також транзитом по їх території, вирішили укласти цю Угоду. Компетентним органам від України є Міністерство транспорту України. Компетентним органам від Республіки Грузія є Міністерство транспорту Республіки Грузія.

Стаття 1

1. Згідно з цією Угодою здійснюватимуться регулярні і нерегулярні перевезення пасажирів автобусами і легковими автомобілями, перевезення вантажів автозасобами (вантажними автомобілями з причепами та напівпричепами або без них) між обома країнами і транзитом по їх території в треті країни перевізниками, які у відповідності з внутрішнім законодавством своєї країни допущені до здійснення цих перевезень.

2. Ця Угода не порушує прав і обов'язків Договірних Сторін, що впливають з інших укладених ними міжнародних договорів і угод.

Стаття 2

Термінологія.

1. Термін "перевізник" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, уповноважену у відповідності з внутрішнім законодавством Договірних Сторін здійснювати міжнародні перевезення.

2. Термін "автотранспортний засіб" означає:

а) при перевезенні вантажів - вантажний автомобіль, вантажний автомобіль з причепом, автомобільний тягач або автомобільний тягач з напівпричепом;

б) при перевезенні пасажирів - автобус, тобто автотранспортний засіб, призначений для перевезення пасажирів і який має не менше 8 місць для сидіння, не враховуючи водія.

3. Термін "дозвіл" ("документ на проїзд") означає документ, що дозволяє в'їзд/виїзд автотранспортного засобу однієї Договірної Сторони на /з території іншої Договірної Сторони або надає право на проїзд транзитом через територію іншої Договірної Сторони.

4. Термін "квота" означає кількість дозволів, яка щорічно видається компетентними органами Договірних Сторін.

5. Термін "регулярні перевезення пасажирів" означає перевезення пасажирів, що здійснюються автотранспортними засобами Договірних Сторін за попередньо узгодженим маршрутом прямування, розкладом, тарифом із зазначенням початкового і кінцевого пунктів руху і пунктів зупинок.

6. Термін "перевезення за зачиненими дверима" (туристичні перевезення) означає перевезення групи пасажирів того самого складу тим самим автотранспортним засобом, який не приймає і не висаджує пасажирів від пункту посадки до пункту повернення, причому обидва ці пункти розташовані на території країни, в якій зареєстровано транспортний засіб.

7. Термін "транзитні перевезення" означає перевезення пасажирів і вантажів через територію однієї з Договірних Сторін, при яких пункти відправлення і призначення розташовані поза територією цієї Договірної Сторони.

Стаття 3

Перевезення пасажирів.

1. Регулярні перевезення пасажирів автобусом організуються за узгодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Під регулярними перевезеннями пасажирів у відповідності з цією Угодою вважаються такі перевезення, які здійснюються за узгодженнями між компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, опублікованими розкладами, тарифами, пунктами посадки та висадки пасажирів.

3. Регулярні перевезення пасажирів автобусами повинні здійснюватись на основі дозволів, що видаються за взаємним узгодженням компетентними органами Договірних Сторін. Компетентний орган кожної Договірної Сторони видає дозволи на ту ділянку маршруту, яка проходить по її території.

4. Пропозиції про організацію таких перевезень завчасно передаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити дані відносно: найменування перевізника, маршруту проходження, розкладу руху, тарифу, пунктів посадки і висадки пасажирів, а також передбачуваного періоду виконання перевезень. Компетентні органи Договірних Сторін можуть додатково запитувати дані про перевезення, що передбачаються.

Стаття 4

1. Для здійснення нерегулярних перевезень пасажирів між обома країнами або транзитом через їх територію, за винятком перевезень, передбачених статтею 5 цієї Угоди, необхідні дозволи, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Прохання про видачу дозволу на здійснення нерегулярного перевезення пасажирів, передбаченого пунктом 1 цієї статті подається перевізником до компетентного органу своєї країни, який передає його компетентному органу іншої Договірної Сторони.

3. Для кожного нерегулярного перевезення пасажирів, за винятком перевезень, передбачених статтею 5 цієї Угоди, повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу в прямому і зворотньому напрямку, якщо інше не обумовлено

в самому дозволі. Дозвіл повинен містити відомості про характер перевезень і тривалість перебування в країні призначення.

Стаття 5

1. Дозвіл не потрібно:

а) на виконання нерегулярних перевезень пасажирів автобусами, якщо група того самого складу перевозиться тим самим автобусом протягом всього перевезення, яке починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано автобус;

б) якщо при виконанні нерегулярних перевезень група пасажирів перевозиться за маршрутом, який починається на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано транспортний засіб і закінчується на території іншої Договірної Сторони при умові, що транспортний засіб повертається порожнім;

в) якщо при виконанні нерегулярних перевезень автобус порожнім надсилається однією Договірною Стороною на територію іншої Договірної Сторони, звідки перевозиться група пасажирів до країни реєстрації автобусу, раніше відвезена туди тим самим перевізником;

г) при заміні несправного автобусу іншим.

2. Дозволів не потрібно для поїздок легковими автомобілями.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, водій автобусу повинен мати список пасажирів.

Стаття 6

Перевезення вантажів.

1. Перевезення вантажів між обома країнами або транзитом по їх території в треті країни, за винятком перевезень, передбачених статтею 7 цієї Угоди, здійснюються вантажними автомобілями з причепами, або напівпричепами, або без них на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. На кожне перевезення вантажів, що здійснюються вантажним автомобілем з причепом, або напівпричепом, або без них, повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу в прямому і зворотному напрямку, якщо інше не обумовлено в самому дозволі.

Стаття 7

1. Дозвіл не потрібно на виконання перевезень:

а) рухомого майна при переселенні;

б) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарків і виставок;

в) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентарю і майна, призначених для проведення спортивних заходів:

г) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів і приладдя для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;

д) тіл і праху померлих;

е) гуманітарної допомоги, а також перевезень з наданням екстренної допомоги при стихійних лихах, аваріях і катастрофах;

є) вантажними автомобілями повна маса яких, включаючи і причепи, не перевищує 6 тонн, а його вантажопідйомність - 3,5 тонн;

ж) несправних або пошкоджених автотранспортних засобів.

2. Дозволів не потрібно для транспортних засобів, що прямують для надання технічної допомоги.

3. Винятки, передбачені пунктами "б", "в" і "г" пункту 1 цієї статті, діють тільки в тих випадках, коли вантаж підлягає поверненню до країни, де зареєстровано автомобільний засіб, або якщо вантаж перевозитиметься транзитом та територію третьої країни.

Стаття 8

1. Коли габарити або вага автотранспортного засобу, прямуючого без вантажу або з вантажем, перевищують встановлені на території іншої Договірної Сторони норми, а також при перевезенні небезпечних вантажів, перевізник повинен одержати спеціальний дозвіл компетентних органів іншої Договірної Сторони.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті дозвіл обмежує рух автотранспортного засобу за визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись за цим маршрутом.

Стаття 9

Загальні положення.

1. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно погоджену кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл. На умовах квоти Договірні Сторони звільняються від державних податків і зборів при здійсненні перевезень однією Договірною Стороною на території іншої Договірної Сторони.

2. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 10

Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється виконувати перевезення пасажирів і вантажів між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони, якщо на це не буде дано дозволу компетентного органу іншої Договірної Сторони.

2. Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється виконувати перевезення вантажів з території іншої Договірної Сторони в треті країни, якщо на це не буде дано спеціального дозволу компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 11

Автотранспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення, повинні мати національний реєстраційний і розпізнавальний знаки.

Стаття 12

Перевезення вантажів, передбачених цією Угодою, здійснюються за накладними і іншими документами, форма яких повинна відповідати загальноприйнятим міжнародним зразкам.

Стаття 13

1. Водій автобусу і вантажного автомобілю повинен мати національне або міжнародне посвідчення водія і національні реєстраційні документи на автотранспортний засіб.

2. Національні або міжнародні посвідчення водія повинні відповідати зразку, встановленому Міжнародною конвенцією про дорожній рух.

Стаття 14

Розрахунки і платежі, що впливають з виконання цієї Угоди, виконуватимуться згідно з діючими між Договірними Сторонами на день платежу угодами про розрахунки і платежі.

Стаття 15

Перевезення на підставі цієї Угоди здійснюються при умові завчасного обов'язкового страхування цивільної відповідальності кожного автотранспортного засобу, що виконує ці перевезення.

Стаття 16

У відношенні прикордонного, митного і санітарного контролю застосовуватимуться положення міжнародних угод, учасницями яких є обидві Договірні Сторони, а при вирішенні питань, що не урегульовані цими угодами, застосовуватиметься внутрішнє законодавство кожної з Договірних Сторін.

Стаття 17

Прикордонний, митний і санітарний контроль при перевезеннях тяжкохворих, регулярних перевезеннях пасажирів автобусами, а також при перевезенні тварин і швидкопсувних вантажів здійснюватиметься позачергово.

Стаття 18

При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільнюються від митних засобів і дозволів при завозі на територію іншої Договірної Сторони:

- а) паливо, що міститься в передбачених для кожної моделі автотранспортного засобу ємностях, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна;
- б) мастильні матеріали, передбачені для використання під час перевезення, які знаходяться на автотранспортному засобі при його в'їзді;
- в) запасні частини, призначені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, що здійснює міжнародні перевезення. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивозу, а замінені запасні частини повинні бути або знищені, або здані в порядку, який діє на території відповідної Договірної Сторони.

Стаття 19

У випадку порушення положень цієї Угоди перевізниками однієї з Договірних Сторін на території іншої Договірної Сторони, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої здійснено порушення, інформує про це компетентний орган іншої Договірної Сторони, який повинен вжити необхідних заходів для забезпечення виконання Угоди. Про вжиті заходи компетентний орган країни-перевізника інформує компетентний орган іншої країни.

Стаття 20

Договірні Сторони вирішуватимуть всі спірні питання, які можуть виникнути у зв'язку з тлумаченням або застосуванням цієї Угоди, шляхом переговорів і консультацій.

Стаття 21

Ця Угода набуває чинності з дня її підписання, укладена на невизначений строк і зберігає свою дію до закінчення 90 днів з дня, коли одна з Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону про своє бажання припинити її дію.

Здійснено у м.Києві 13 квітня 1993 р. у двох примірниках, кожний українською і грузинською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. У випадку виникнення розбіжностей в тлумаченні тексту цієї Угоди за основу береться текст, складений російською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Грузія
(підпис)